

«حصین بن نمیر» خبیثی که مانع آب خوردن امام حسین (ع) شد

«حصین بن نمیر» کسی است که در روز عاشورا به امام (ع) تیراندازی کرد و تیر به دندان‌های شریف ایشان خورد و بدین ترتیب، مانع آب خوردن امام (ع) شد.

171#& حصین بن نمیر» کسی است که در روز عاشورا به امام (ع) تیراندازی کرد و تیر به دندان‌های شریف ایشان خورد و بدین ترتیب، مانع آب خوردن امام (ع) شد.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه فارس، تاریخ از قاتلان امام حسین (ع) به عنوان شقی‌ترین و بی‌رحم‌ترین افراد یاد می‌کند. افرادی که به طمع درهم و دینار و در بالاترین حالت، حکومت ری و بر تن کردن قبای حکمرانی بر گروهی از مردمان، خون فرزند رسول گرامی اسلام (ص) را که به خون خدا 171#& «تارالله» تعبیر شده است، ریختند.

با خبر شدن از سرنوشت این افراد پست و دون‌مایه بعد از جنایاتی که در کربلا و عاشورای حسینی انجام دادند، موضوعی است که کنجکاو مسلمانان و به خصوص شیعیان و دوست‌داران اهل بیت عصمت و طهارت (ع) را برانگیخته است.

در این سلسله گزارش، سرنوشت 171#& یزید بن معاویه، 171#& عبیدالله بن زیاد، 171#& عمر بن سعد، 171#& شمر بن ذی‌الجوشن، 171#& عمرو بن حجاج، 171#& حرمله بن کاهل، 171#& خولی بن یزید، 171#& سنان بن انس، 171#& زرعه، 171#& قیس بن اشعث، 171#& عبدالله بن عقبه، 171#& عبدالله بن ابی‌حصین، 171#& عبدالرحمان بن ابی خشکاره بجلی و 171#& حصین بن نمیر» با استفاده از مستندات دانشنامه 14 جلدی امام حسین (ع) بیان می‌شود و بخش ششم نیز مربوط به حصین بن نمیر است که فرماندهی تیراندازان لشکر عمر بن سعد را به عهد داشت.

* حصین بن نمیر

ابوعبدالرحمان حصین بن نمیر بن نائل کندی سکونی، از اهالی حمص (از شهرهای مهم شام) و امیر آن بود. او در جنگ صفین، فرماندهی لشکر حمص را در سپاه معاویه به عهده داشت. او از شخصیت‌هایی بارز حکومت بنی‌امیه و فرمانده نگهبانان و معاون ابن‌زیاد بود و از سوی ابن‌زیاد، مناطق قادسیه، خقان و قطقانه را زیر نظر داشت.

او عامل دستگیری قیس بن مسهر، فرستاده امام حسین (ع) و عبدالله بن یقطر بود. حصین، در کربلا حضور داشت و روز عاشورا، فرماندهی تیراندازان لشکر عمر بن سعد را به عهد داشت و با تیراندازانش، یاران امام (ع) را تیرباران کرد و اسبان آنها را کشت و زمینه را برای یورش نهایی و گروهی سپاه ابن سعد به سپاه امام (ع) فراهم کرد.

حصین، شخصاً در برخی درگیری‌ها شرکت داشت و در شهادت حبیب بن مظاهر، نقش داشت. او همان کسی است که در روز عاشورا به امام (ع) تیراندازی کرد و تیر به دندان‌های شریف ایشان خورد و بدین ترتیب، مانع آب خوردن امام (ع) شد. حصین، پس از پایان جنگ، هفده سر را با افراد تحت فرمانش به کوفه برد.

وی پس از واقعه کربلا نیز در واقعه حرّه، جانشین مسلم بن عقبه، فرمانده خونریز سپاه جنایتکار شام، در مدینه شد و پس از مرگ او، سپاه را به سمت مکه سوق داد و درگیری‌اش با عبدالله بن زبیر، کعبه را به آتش کشید. سپس به عراق بازگشت و در سرکوب 171#& «قیام توأبین» به رهبری سلیمان بن صرد خزاعی، شرکت جست.

او، سرانجام پس از قیام مختار، در جنگ با ابراهیم بن مالک اشتر - که از سران سپاه مختار بود - کشته شد. ابراهیم، جسد او را سوزاند و سرش را برای مختار به کوفه و سپس برای ابن‌زبیر به مکه فرستاد. سر او را در مکه و مدینه آویزان کردند تا عبرت دیگران باشد.

گفتنی است که برخی از جنایت‌های یاد شده، در تعدادی از منابع، به حصین بن تمیم بن اسامة بن زهیر بن ذرید تمیمی، نسبت داده شده است. در این باره باید گفت که امکان ندارد این شخص، با شخصی که ما شرح حال او را بازگو می‌کنیم (حصین بن نمیر)، یکی باشد و احتمال دارد که نام او دستکاری یا تصحیف شده باشد، یا در نسبت دادن جنایت‌ها، خلط صورت گرفته باشد. آنچه مسلم است، این است که حصین بن نمیر، یکی از فرماندهان اصلی و تراز اول سپاه بنی‌امیه در جنگ صفین، واقعه عاشورا، واقعه حرّه، حادثه مکه و نیز جنگ با توأبین و مختار ثقفی بوده است.

آنچه در پی می‌آید، گزیده‌ای از شرح حال و عاقبت حصین بن نمیر است که با ذکر منبع در دانشنامه 14 جلدی امام حسین (ع) منتشر شده است.

171#& «تاریخ دمشق»: حصین بن نمیر بن نائل بن لبید بن جعثه بن حارث بن سلمة بن شکامة بن شیبب بن سکون بن اشرس بن کنده، و او، ثور بن عقیق بن عذی بن حارث، ابو عبدالرحمان کندی و سپس سکونی، از مردم حمص است. از بلال، روایت کرده و پسرش یزید بن حصین، از او روایت کرده است.

وقتی معاویه عازم صفین شد، حصین در دمشق بود و با معارفه همراه شد. وی در جنگ با رومیان از سوی یزید بن معاویه، فرمانده و امیر لشکر حمص بود. او در سپاهی بود که یزید از دمشق برای مبارزه با اهل مدینه و جنگ با اهل حرّه فرستاد و مسلم بن عقبه، مشهور به 171#& «مشرّف (خونریز)»، او را جانشین خود در سپاه قرار داد.

وي با ابن زبير جنگيد و وقتي براي خلافت مروان بن حكم بيعت شد، او در جاييه بود.

&171#الأخبار الطوال» در گزارش جنبش مختار: ابراهيم بن اشتر، بر آنان يورش برد و بسياري از آنان را كشت. شاميان، شكست خوردند. ابراهيم، آنان را تعقيب نمود و تا شب به كشتار آنان ادامه داد و امير آنان، حصين بن نمير - كه از قاتلان حسين (ع) بود - و سُرحبيل بن ذي الكِلاع و بزرگان شام را كشت.

&171#تاريخ دمشق» به نقل از محمد بن اسماعيل: مصعب بن زبير، مختار را سوزاند و ابراهيم بن اشتر، عبيدالله بن زياد و حصين بن نمير سكوني را. عبدالملك بن مروان، وقتي جنازه پسر اشتر را آوردند، به غلام حصين بن نمير گفت: بسوزانش، همان طور كه آقاي تو را سوزاند...!

احمد بن محمد بن عيسي بغدادي در حمص گفت: از طبق قديم اصحاب پيامبر (ع)، حصين بن نمير سكوني را درك كردم كه خلفا، وي را در حالي كه اصحاب پيامبر (ع) زنده بودند، به كارگزاري برگزيدند. وي به سال 66 هجري، در سال جنگ خازر، با عبيدالله بن زياد، كشته شد.

&171#تاريخ دمشق» به نقل از يقوب بن سفيان: در چنين روزي، در سال 67 [هجري] حصين بن نمير كشته شد... ابو سليمان بن رُبَر به ما خبر داد و گفت: درباره سال 66، گفته اند كه در آن عبيدالله بن زياد و حصين بن نمير كشته شد... ابراهيم بن اشتر، آنها را كشت و سرشان را براي مختار فرستاد. مختار هم آن سرها را براي ابن زبير فرستاد و آنها در مدينه و مكه آويخته شدند.

&171#تاريخ دمشق» به نقل از ابوسلمه سعيد بن يزيد: مختار، سر ابن زياد و سرهاي تعدادي از اشراف شام، از جمله حصين بن نمير كندي - كه با ابن زبير جنگيد و براي او منجنيق نصب كرد - را براي ابن زبير فرستاد. ابن زبير گفت: سر هر يك از آنها را در همان جايي بياوزبيد كه از آنجا ما را سنگباران كردند.